

Világ proletárjai egyesüljete!

Viharsarok Népe

AZ MDP BÉKÉSMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1953 DECEMBER 3., CSÜTÖRTÖK

Ára 50 fillér

IX. ÉVFOLYAM, 283. SZÁM

Jól halad a téli gépjavítás a vizesfási állami gazdaságban

Harcban, munkában erősödik a sarkadi „Lenin” tsz

A béke végső fokon a népektől függ

A reménység üzenete öt hónappal ezelőtt kelt szárnyra és bejárta az egész világot. Nincs ma már olyan ország, ahol ne hangzott volna el a követelés száza, ezrek és milliókaj-káról: Tárgyaljatok! Tárgyaljatok! A Béke Világtanács budapesti üzenete után soha addig nem tapasztalt mértékben fel-lendült a békeharc szerte a világon. A Béke Világtanács bu-dapesti ülészakának felhívása, amely tárgyalásokra szólított fel, mely visszhangra és a legszélesebbkörű támogatásra ta-lált. E kampány következtében napról-napra tért nyér és me-ghozta gyümölcseit az a gondolat, hogy a vitás nemzetközi kérdéseket mindenki számára elfogadható megegyezések út-ján rendezzék — így szól a Béke Világtanács bécsi ülésé-nek határozata, mintegy összegezve az eltelt öt hónap ere-dményeit.

Ez az öt hónap nálunk is változást hozott. Békebizottsá-gaink, a járási Béketalálkozókra készülve, számos eredményt értek el. Olyan emberek kerültek a békemozgalomba, aki-kezt azelőtt nem igen lehetett látni semilyen mozgalomban. Részt kértek a munkából, mert megértették, minden olyan emberre számít a békemozgalom, aki a békétől várja az élet további javulását, aki tudja: legszebb tervünk is csak úgy válhat valóra, ha béke van. Eredménye, nagy eredménye erősödő békemozgalmunknak az is, hogy számos értelmiségit ösztönzött munkára. A békésabai Pamutzövöben, Oroshá-zán értelmiségi körök alakultak, melyek tagjai szívesen vállal-ták egy-egy vita vezetését. Száz és száz beszélgetés, számos ünnepélyes béke-est, s a járási béketalálkozók mind-mind beszédes bizonyítékok arra, hogy a reménység üzenete vissz-hangra talált a mi megyénkben is.

A békemozgalom sikere, ami sikerünk. A követelés a bé-kés tárgyalásokra — nálunk is elhangzott. De ezeknél a sike-reknél nem szabad megpihenni. Koreában még izzik a pa-rázs a hamu alatt. Li Sziin Man alkalmas időt vár arra, hogy újra fellobantsa a háború tűzét. Nem szabad meg-en-gedni, hogy még egyszer rombadőljene a phenjani házak. Kényszeríteniünk kell az imperialisztákat arra, hogy leüljenek a tárgyalóasztal mellé, és ezekből a tárgyalásokból eredmé-nyek is legyenek. Nem akarunk nyugatnémet fasiszta hadse-reget és nincs szüksége egyetlen országnak sem amerikai tá-maszpontra, függetlensége megvédéséhez.

De nem elég a békét csak óhajítani. Nem elég csak áhít-tozni utána, harcolni kell érte. Le kell fogni a háborús uszítók kezét. Ezt kell ma látni mindenkinek itt, a mi me-gyénkben is. De ahhoz, hogy ezt így felismerjék, az kell, hogy békebizottságaink szüntelenül és fáradhatatlanul tanít-sák erre az embereket. A béke sorsa a népektől, — tőlünk is függ. De mit kell tenni érte?

Meg kell tanítani az embereket arra, hogy megismerjék és értékeljék a nemzetközi eseményeket. Hogy megismerjék, milyen az élet a tőkés országokban és milyen a béke orszá-gaiban. Csak egy példát erre: nálunk és a többi népi demo-kratikus országban most igen nagy összegeket fordítanak a mezőgazdaság gépesítésére. A gép, a több traktor nagyobb termést, több kenyert, bőséget jelent Jugoszláviában Titókék félmillió dollárt adnak egy vadászpülőért. Ezen az össze-gen 200 darab 15 lóerős traktort lehetne vásárolni. De nekik nem ez kell, hanem repülőgép, melynek nyomában pusztulás és éhség jár...

De ugyanakkor azt is meg kell ismertetni a dolgozókkal, hogy milyen nagy és erős a nemzetközi békemozgalom. Bra-ziliától Irakig, Franciaországtól Japánig mindenütt vannak harcosai a békének, akik azonos célokért küzdenek, mint mi, csak a fegyverük más.

A gyomai járási béketalálkozón felszólalt egy öszhajú öreg parasztember, Csapó bácsi is. Arról beszélt, hogy nem akar többé háború, mert az még soha sem hozott jót. Sztálin elvtárs szavaira hivatkozva fejezte be a hozzászólást. Vajjon, lehet-e szebb feladatot elképzelni békebizottságaink számára, mint azt, hogy minden embert megtanítsanak a nagy Tanító szavaira: »A béke fennmarad és tartós lesz, ha a népek kezükbe veszik megvédésének ügyét és mindvégig ki-tartanak mellette. Egyre mélyebb értelmet kapnak ezek a szavak mindenki előtt, ha békebizottságaink megismertetik, hogyan válnak valósággá a mindennapi életben. Békebizottsá-gaink munkájának fokmérője lesz az, mennyien ismerik fel ezeknek a szavaknak mély értelmét, hogyan erősödik tovább a békéért küzdők tábora megyénkben is, hogyan segítjük azt a harcot, mely a négy, majd az öt nagyhatalom értekezleté-nek összehívásáért folyik.

Az elmúlt vasárnap befejeződtek a járási béketalálko-zók. A találkozókat száz és száz résztvevőjére most az a fel-adat vár, hogy hazatérve beszámoljanak a béketalálkozók-ról, a külföldi békeharcosokkal való beszélgetésekről, s szó-zólói legyenek a Béke Világtanács üzenetének: »A béke vég-ső fokon a népektől függ, s a népek fellépése megszüntet-heti és meg is kell, hogy szüntesse azt a félelmet és aggodal-mat, azt a nyomorúságot és nélkülözést, amelyet a hideghá-ború és a fegyverkezési verseny zúdított az emberiségre».

MEGYÉNK HÍREI

Egymillió forintos beruházás

Egy hónapja kezdték meg Orosházán a meg-lévő gépállomás új telepének építését. 27 kat-hold területen egymillió forintos beruházással építenek egy szovjet típusú korszerű javítómű-helyt és 200 ezer forintos beruházással 200 sze-mély befogadóképességű, korszerű pihenőt.

Egy a sok közül

Mucsi Gábor család-kiló májusi morzsolt ja a kamuti «Lenin» kukorica, 76 liter étolaj, tsz-ben ebben a gazda-10 kiló zsír, 39,45 kilo-sági évben 1315 mun-gramm takarmányrépa, kaegységet teljesített. 6903 forint 76 fillér. Egész évi keresetük 57 Mucsi Gábor családja mázsa búza, 12,36 má-megelégedett és boldog zsa árpa, 15 mázsa 91 a szép jüvedelem láttán.

Példamutatók

Bodzsár József, Kádi Ferenc békésabai dolgozó parasztok teljes egészében befejezték az őszi mezőgazdasági munkákat. De nem tétlenkedtek egy pillanatra sem. Alig, hogy befejezték a mélyszántást, azonnal hozzátál-tak a gyümölcsfák ápolásához.

Jutalom az elsőnek

Az orosházi 65/2. Magasépítési Vállalat te-lekgerendási építkezésének dolgozói a harma-dik negyedévi terv teljesítésének értékelése sze-rint országosan a harmadik helyezést érték el. Az építkezés dolgozóit telepes néprádióval ju-talmazták.

JÓ MÓDSZER

A tótkomlói »Ha-ladás» termelőszövet-kezelben kiváló mun-kát végeztek a gépál-lomás traktoristái. Jó munkájukért a tsz ve-zelősége dícséretben is részesítette őket. 16 módszert alkalmaztak a traktoristák például a velőszántásnál, az-éke után akasztották a hengert, tárcsát és így a gépek nem kel-lt meggyászni a talajt.

Kiváló traktorosnő

Iván Györgyné, a gyomai gépállomás legjobb női dolgozója, az őszi tervét 124 százalékra teljesítette. Példáját követi a többi női traktorista is.

Tehenet vesznek a jutalomból...

Zacsok Máttyás és felesége 14 mázsa búzát kapott prémium-ként a kaszaperi «Lenin» termelőszövetkezetben. A búza árán te-henet vásárolnak.

Bejezte éves tervét a Forgácsolószerzőmgyár

AZ ÉVES TERV befejezéséért folytatott lelkes munkánál a békésabai Forgácsoló üzemel szoklatlanul nagy sürgés-forgás jellemezte. A dolgozók szinte a percekért harcoltak, ezt mutatták a versenytáblára naponta kiírt eredmények. Novemberben dekádáról-dekádára emelkedett a dol-gozók teljesítménye. A «Viharsarok»-brigád az első tíz napban 159, a másodikban 160 százalé-kot ért el. A «Petőfi»-brigád eredménye még ennél is jobb volt. Az első tíz napban 177-re, a másodikban 203 százalékra emelkedett teljesítménye. Lengyel József lakatos, Vári Zoltán kovács, Wilmaier József rezsilőkészőrűs, Papp Kálmán marós, G. Tóth András esztérgályos állandóan az első között voltak. Jó munkájuk tette lehetővé, hogy az üzem kedden délután befejeztesse 1953-as évi tervét.

AZ UTOLSÓ NAPON a köszörűs-műhely dolgozói végezték a legjobb munkát, — az ő ere-dményeiktől függött a győzelem. Ruck Antal művezető és a köszörűs-műhely minden dolgozója azon igyekezett, hogy már az ő műszakjukban befejezhessék az éves tervet. Sikerült!

— Együtt vannak a gyártmányok — közölte a termelés utolsó állomásán dolgozó Ruck Antal a vállalat főmérnökével. Aztán következett még az anyag átvételezése, a minőségi ellenőrzés és csomagolás. Ezt is elvégezték még aznap.

A MÚSZAK DOLGOZÓI pedig tovább folytatták a harcot az évi terv túlteljesítéséért, hogy minél több forgácsolószerzőmgyárt, marót, dörzsárat készítsenek nehéziparunk számára.

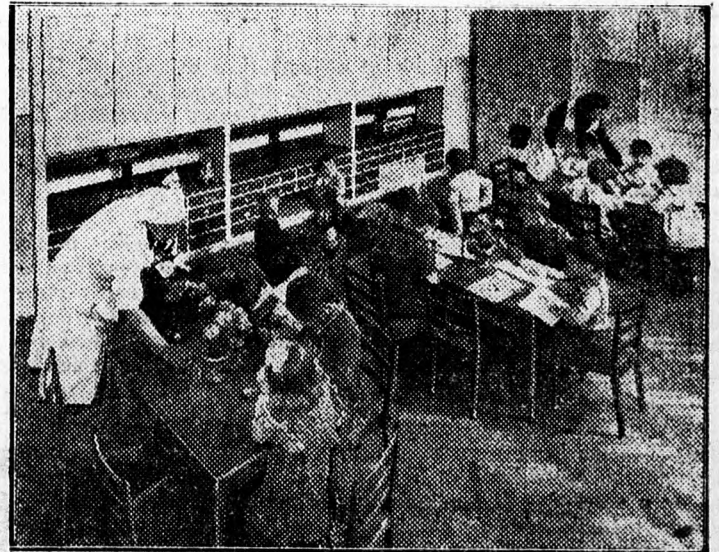
Mezőgazdasági szakelőadásokat tartanak az orosházi járásban

Az orosházi járási tanács me-zőgazdasági osztálya elhatározta: a párt és kormány többtermelés-re vonatkozó határozatának megvalósulását falvakban és a tanyavilágban is szak-előadásokkal segíti elő. Ezeket az előadásokat ismertetik a dol-gozó parasztsággal a trágyázás, a mélyszántás, a helyes állatgon-dozás és egyéb mezőgazdasági munkák szakszerű végzésének fontosságát.

Ma nyílik a „Brigád” mozi

Ma, december 3-án nyitja meg ismét kapuit a békésabai «Bri-gád» Mozi. A mozi mintegy 26 ezer forint költséggel mo-dernizálták, kellemesebbé, ottho-nosabbá tették. Az eddiginél sok-kal jobb vetítést két új korszerű, 80 ezer forint értékű vetítógép biztossítja.

Így élnek gyermekeink

Az ötéves terv során épült fel Békésabán, a Kölesey-utcában egy nyolevan személyes napköziotthonos óvoda. Nyugodtan dol-gozhatnak az I. kerület asszonyai, a gyermekekre szakképzett óvónők vigyáznak az óvodában.

Jól halad a téli gépjavitás a vizesfási állami gazdaságban

Becsületesen végzett munka képe tárul elénk, amint végignézzük a vizesfási állami gazdaság feketelő tábláin. Jó munkát végzett a gépcsoport. A vetéssel két nappal a határidő előtt végeztek, a mélyszántást is befejezték még a múlt hónap 25-én. Most a téli gépjavitásokon dolgoznak. A jövővi jó munkára készítik elő az erőgépeket és a munkagépeket.

Legalább olyan munkát akarunk végezni ezen a téren, mint az elmúlt évben — mondja Balogh Mátyás elvtárs, a gépcsoport vezetője.

Akkor hét nappal előbb fejezték be a nagyjavítást. Azonban nemcsak gyors, hanem minőségileg is kifogástalan munkát végeztek. Meg is kapták a dolgozók ezért az őket megillető jutalmat, az esedékes prémium másik 50 százalékát az ősz folyamán.

A jó munkát nem lehet a véletlenre bízni

— Így vélekednek a szerelők. Ezért most is számba vették az elvégzendő feladatokat. Tervet készítettek az egyes javítások részletes megjelölésével és azt a dolgozók előtt is ismertették. Az

ütemszerű munka biztosítása érdekében brigádokat alakítottak. Külön brigádok végzik az erőgépeket, külön a munkagépek javítását. Hogy az esetleges közbejövő egyéb munkák miatt fennakadás ne legyen, egy vegyes brigád is létesítettek. A hat brigád vezetője egy-egy szerelő. A javítások, így megfelelően képzett szakemberek közvetlen irányításával történnek.

Hajnal László elvtárs brigádjá,

az «Előre»-brigád, amely 230 százalékra teljesítette előirányzatát: A gépcsoport legkorosabb dolgozója, Frankó János szerelő a tavalyi gépjavitások alatt állandóan 200 százalékra teljesítette tervfeladatát. Most is figyelemre méltóan dolgozik. Igyekezete révén a «Haladás»-brigád, melynek vezetője, a második helyezést érte el a novemberi értékelés szerint.

A brigádok közötti nemes versengés szításában nem kis része van a «Villám Híradó»-nak, melynek ötletes rajzain pellengezik ki a lemaradókat, a rossz munkát végzőket. Ugyanakkor he-

Annak ellenére, hogy a javításokat különböző okok miatt csak késve tudták megkezdeni, a november hónapra beütemezett munkákat elvégezték. A brigádoktól jegyzőkönyvileg átvett munkagépek — tárcsák, hengerek, vetőgépek — ismét használható állapotban várják a tavaszi munkák megkezdését.

A multhavi jó eredmény eléréséhez nagyban hozzájárult

lye van ezen a jól dolgozók népszerűsítésének is.

Nagyban előbbreviszi a munkák menetét az is, hogy a gépcsoport vezetője a munka befejeztével, naponként megbeszéli a dolgozókkal a felmerült problémákat, valamint a további közvetlen feladatokat. Azonban még jobb lendülettel menne a munka, ha a szakszervezeti bizottság is segítséget adna. De a szakszervezeti vezetők két-három hónap óta még arra sem képesek, hogy a tagdíjat beszedjék. Hiba az, hogy maga a pártszervezet sem sokat tesz e hanyagság felszámolására érdekében.

A hízó árán tehenet veszek

A kaszaperi «Lenin» termelőszövetkezetnek vagyok a tagja feleségemmel együtt. Az elmúlt évben Pesten dolgoztam és csak ez év tavaszán kezdtem meg a munkát a szövetkezetben. Feleségemnek 229.28 munkaegysége van, én 304.02 munkaegységet szereztem. Kerestünk is szépen, hiszen munkaegységként 6 kiló búzát osztott a szövetkezet. Harmincegy mázsa 99 kiló 80 deka búzát kaptam, prémiumként pedig 936 kiló búza került a padlásomra. Tehát összesen 41 mázsa 35 kiló 80 deka búzát kerestem. Tengeriből 3 kilógramm jutott munkaegységként. Mintegy 16 mázsa lett a részesedésem. A háztájm is termelt 25 mázsa. Feleségemmel elhatároztuk, hogy háztáji jószágot is tartunk. Van neki mit enni. Két hízónk van, úgy 200 kiló körüliek. Most azt ter-

veztük feleségemmel, hogy egy másik hízónakvalót is befogunk, ami körülbelül májusban lesz készen. Most egy tehenet is akarok vásárolni az egyik hízó árából. A többi pénzt ruházkodásra fordítjuk.

Nem vagyok az egyedüli a «Lenin» termelőszövetkezetben, van több dolgozó hasonló jövedelemmel. Majdnem minden termelőszövetkezeti dolgozónak van rádiója, könyveket olvasnak és ezért van az, hogy akik kiléptek, most kéri vissza magukat Magyar János sertésgondozó is visszajött és most azt mondja: Megmutatom azoknak, akik rábeszéltek a kiléptésre, a jövőben még becsültesebb munkát végezek. Így néztek a «Lenin» tsz tagjai a jövő gazdasági év elé.

Lugarszki Péter

Kaszaper, «Lenin» tsz.

Illetékesek figyelmébe

Az újkígyósi földművelőszövetkezet szeptember 10-én adta át sütőüzemét a Békésmegyei Sütőipari Trösztnek. A sütőüzemben két új kemencét építettünk, azonban a gyors átadás miatt az előtért, a mosdót nem tudtuk elkészíteni. Az átvétel óta a Sütőipari Tröszt pedig nem gondoskodott az elkészítéséről, így a dolgozók a szabad ég alatt velük be a kemencébe a kenyeret, ami a kenyér minőségének is hátrányára van.

Hiányosság van a Gyulai Kenyéripari Vállalat igazgatóságánál is, mivel nem gondoskodnak időben nyersanyagról, fűről, szénről, élesztőről.

Köszörüs Sándor, Újkígyós.

Tanulókocsit

Mi, a mezőkovácsházi általános gimnázium tanulói hálásak vagyunk pártunknak, mert lehetővé tette, hogy gimnáziumba járhatunk. Ezért mi ezt jó magaviselettel és jó tanulással akarjuk meghálálni. Iskolánk tanulóinak több, mint a fele vidékről vonattal jár be. Szükségünk van arra, hogy óra előtt egyszer elolvassuk a leckét, ezt meg is lehetne tenni a vonatban, csak az a baj, hogy nincs biztosítva számunkra egy külön tanulókocsi. Már kértük a MAV-tól. Néha ki is teszik a «Tanulókocsi»-táblát, de a kocsi mégis tele van utassal. Nem egyszer előfordul, hogy a kocsi lépcsőjén utazunk, ami büntetést von maga után. Nem beszélve arról, hogy még meg is fázunk.

Kérjük a MAV-ot, biztosítson részünkre egy külön kocsit, különben még megérjük, hogy ráfagyunk a kocsi lépcsőjére.

Hatvannyolc bejáró tanuló nevében;

Tassy Irén

Amikor az „illetékesek” fülük botját sem mozgatják

Lapunk november 18-i számában Gonda Pál elvtárs, járási tudósítónk tollából közöltük, hogy a végegyházi földművelőszövetkezet darálómalma négy hónapja nem működik. Az illetékesek figyelmébe ajánlottuk, azonban a darálómalom még a mai napig is áll. Szóval az «illetékesek» fülük botját sem mozgatták meg, hogy a végegyházi panaszát orvosolják.

Öt hónap huza-vena

Miről is van szó? Tíz órai munkaidővel kb. 30 mázsa darát lehet elkészíteni naponta a hízóknak, már eddig a háromezer lakosnak van néhány hízója. De egyesek jóvoltából, már közel öt hónapja, az öt kilométerre lévő Mezőkovácsházára járnak daráltatni a végegyháziak. Ennyi ideje égett ki a motor tekerése.

Es tekerésel sem égen, sem földön — legalább is a hosszú állási idő erről beszél. A végegyháziaknak már elfogyott a türelmük, megunták a kilincselést. Vajjon, mikor unják már meg végre az illetékesek is ezt és mikor fognak ki a türelemből?

Volt és nincs cseretelep

A végegyháziaknak más panaszuk is van. Reformátuskovácsházára kell járnuk öröletni, mert a földművelőszövetkezet megszüntette a cseretelepet. Mondván: az nem jövedelmező. Ugyanezzel az indokkal nem helyezi üzembe a cseretelepet a reformátuskovácsházi hengermalom sem.

Végre már a dolgozók igényeire is gondoljanak az illetékesek. Legyen cseretelep és működjön a daráló!

Követendő példa

Az újkígyósi dolgozók nap, mint nap tudni akarják, milyen események történnek a megyében, az országban és a nagyvilágban. Nap, mint nap akarnak találkozni a párt segítő, útmutató szavával. Ezért összesen mintegy 690 országos és megyei lapot, folyóiratot fizetnek elő. Többek között 176 Szabad Népet és közel 400 Szabad Földet.

Tanulnak a vésztői szülők

Vésztőn a szülői munkaközösség szabásztanfolyamot rendezett a szülők részére. Ezen a tanfolyamon esetenként mintegy 70-80 szülő jelenik meg. Elmennek a tanfolyamra a nevelők is és előadást tartanak, filmet vetítenek, elmélyítik a szülőkben a gyermekek iskolázatlanságának fontosságát.

A BEKÉSSAMSONI mozi a napokban kapott új vetítőgépet. Vetítőgépet kapott még az ecsegfalvi és a zsadányi mozi is.

Vadászünnepség Kaszaperen

November 30-án bensőséges ünnepséget rendeztek a kaszaperi vadászok. A 14 tagból álló vadásztársaság tagjai, köztük: Balázs István, Mag András, Juhász András, visszaemlékeztek a múltira. Elmondották, hogy 10 évvel ezelőtt, amikor Montág Akos, Ráth és hozzájuk hasonló uraságoké volt Kaszaper és környéke, ők, mint cselédeberek, vagy napszámosok, legfeljebb hajtóként vehettek részt a vadászaton. Most, mint minden, a vadászterület is a dolgozóké lett. Ezt úgy hálálják meg, hogy ebben az évben 900 vadat szolgáltattak be államunknak. Ebből ötszázat már teljesítették is.

A NAGYON ELHANYAGOLT dombegyházi mozit 49 ezer forintot költséggel újjáépítették. A filmet kedvelő dombegyházi dolgozók előtt az újjáalakított mozi december 5-én nyitja meg kapuit.

Szabóné, meg az állatorvos

— Jó napot, Szabóné. Hasznos munkát! Ugy látom, itt jó ebéd készült.

— A fene, aki megeszi az ilyen hasznos munkát, lelkem szomszédasszony. Olyan szép volt ez a tyúk, és most nem tudom, mi a csoda lelte, látom, hogy szomorú, nem eszik, hát gondoltam, levágom. De ezenkívül van még egy-két ilyen szomorú tyúkom.

— Hát miért nem hív állatorvost?

— Gondoltam már én is ilyesmire, de mégis várok egy kicsit, hátha csak olyan átmeneti betegség.

— Hallja, Szabóné, nem jó az azal várni. Várna arra, míg mind egyik megbetegszik, azután még a húsat sem lehet felhasználni. Meg hát, minek is vágja le egyszerűen azt a sok baromfit, mikor egyszer nem muszáj. Na, de én megyek...

Szabó néni másnap délelőtt takarítás közben azon gondolkodott: mégis igazza lehet annak a

szomszédasszonynak. Ki kell hívni azt az orvost. Ma megint szomorú lett két tyúk. Csak nem hagyom elpusztulni. De vajjon, mennyi pénzem is van, elég lesz-e? Na, számoljunk csak. — Papírt tett maga elé, megnyalazta a ceruzát: Van ötven tyúkom. Egy tyúk beoltásáért 20 fillért kell fizetni. Na lássuk csak: $5 \times 2 = 10$, öt tyúk egy forint. Idáig ért a számolásban, mikor nyílt a konyhaajtó és belép nagy hangos köszöntéssel maga Műnich, az állatorvos. Zavarában gyorsan zsebébe gyűrte a papírt.

— Hallom, Szabó néni, betegek a tyúkjai. Na, nézzük meg hát őket.

— Eppen én is erre gondoltam, ezért még ma ki sem engedtem őket az ólból. Így könnyebb lesz megfogdosni őket.

— Na hát ez nagyszerű, kezdjük hát. — Szabó néni az orvos kezébe adja az első tyúkot. — No, Szabó néni, ezek a tyúkok gümőkórosak, beoltom őket.

— De ne mindet lelkem, csak a betegeket.

— Már pedig én mindet beoltom, hiszen holnap már az egészségesek is betegek lesznek.

— És mennyibe fog kerülni, ha mindet beoltja, meg a vizsgálat díja?

— Ne törődjön maga azzal Szabó néni. Az állatorvos arca széles, megelégedett mosoly húzódott el. Szabó néni meg csak magában dűnyögte, míg az ólból adogatta ki a tyúkokat: könnyű neki, minél többet olt be, meg vizsgál, annival több pénzt keres, én meg csak győzzem fizetni...

— Na, készen is vagyunk. Nézzük meg Szabó néni, a teheneket is, nincs-e valami bajuk.

— Azoknak ugyan semmi bajuk.

— Ejnye, ejnye, anyjuk, hát ne akadékoskodj, — került elő valahonnan a kert végéből Szabó bácsi is, — csak hadd vizsgálja meg a doktor a teheneket, legalább megtudjuk, mikor elhívnék, mikor lesznek kisborjúk. Ugyis kevés tejet adnak, te is azon panaszkodsz.

— Ugy van, Ignác bátyám — helyeselt az orvos, aki közben már vizsgálta is a teheneket.

— Na, bátyám, ennek a két tehennek nem lesz borja egyhamar. Még eszük ágában sincs hasasoknak lenni. El kell vinni őket a megtermékenyítő állomásra.

— Hú, azt a neki, látod anyjuk, és még te zsörtölödöttél, hát ehhez mit szólsz? Várhattad volna a borjakat.

— Hát, mit szóljak, mindjárt hozom a pénzt a doktornak. Mennyit is hozzak? Otven forint elég lesz?

— Most kevesebb is beérem. Nyolc forint 30 fillér elég lesz, mert most már csak a gyógyszer árát kell fizetni. Maga nem ismeri a rendeletet, Szabó néni? Ingyenes az állatorvosi szolgáltatás. Látja, most megtakarított 43 forint 70 fillért, mert hogy ezért a munkáért a rendelet megjelenése előtt pontosan 52 forintot kellett volna fizetni. Na, a viszontlátásra, majd két nap múlva újra eljövök.

Bánfalvi Ilona

